

Marlies Reijns - Kroes

Zeeuws tij

© 2021 Marlies Reijns-Kroes

Titel: Zeeuws tij

Auteur: Marlies Reijns-Kroes

Omslag en illustraties: Marlies Reijns-Kroes

Foto auteur: Inge Reijns

Eindredactie: Marjan Lammens-de Caluwé

Vormgeving: Wijnand Lammens

Uitgave in eigen beheer via JouwBoek.nl

ISBN 978 94 9324 006 3

NUR 303

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

Voor jou

Zee

*Ik wil alleen zijn met de zee,
ik wil alleen zijn met het strand,
ik wil mijn ziel wat laten varen,
niet mijn lijf en mijn verstand.*

*Ik wil gewoon een beetje dromen
rond de dingen die ik voel
en de zee, ik weet het zeker,
dat ze weet wat ik bedoel.*

*Ik wil alleen zijn met de golven,
'k wil alleen zijn met de lucht,
ik wil luist'ren naar mijn adem,
ik wil luisteren naar mijn zucht.*

*Ik wil luist'ren naar mijn zwijgen,
daarna zal ik verder gaan
en de zee, ik weet het zeker,
zal mijn zwijgen wel verstaan.*

Toon Hermans

Alternatieve gedachtenkronkels

‘Alternatieven zijn niet erg kansrijk’ kopte een Zeeuws dagblad enige tijd geleden. Deze keer ging het niet over alternatieve geneeswijzen, maar over aangedragen ideeën die ontpoldering langs de Westerschelde moesten voorkómen. ‘Ze maken weinig kans omdat ze niet voldoen aan de belangrijkste eis voor herstel van het zwaar aangetaste Scheldebekken: meer ruimte geven aan de rivier om nieuwe natuur te creëren.’

Nu wil ik het hier niet hebben over ontpolderen ja dan nee, maar over het woord ‘alternatief’. Omdat dit onderwerp mij de laatste tijd nogal bezig houdt, valt het me op hoe vaak ik dit woord tegenkom en dat intrigeert mij.

We gebruiken het in veel situaties. Het woordenboek geeft als verklaring: 1. gedwongen keus tussen twee mogelijkheden. 2. de andere mogelijkheid. 1. roept een zekere spanning op, een negatief gevoel. 2. daarentegen klinkt heel anders en biedt als het ware een uitweg, iets positiefs. Achter het bijvoeglijk naamwoord ‘alternatieve’ staat: 1. afwisselend en 2. anders dan tot nog toe, tegen de traditie ingaande. Dit laatste klopt als je denkt aan personen die een levenswijze aanhangen die niet volgens onze zogenaamde ‘gangbare maatschappelijke normen’ is. Betrek je het op alternatieve geneeswijzen, dan gaat die vlieger niet op want veel van deze geneeswijzen zijn al veel ouder dan onze ‘traditionele’ Westerse geneeskunde. Intussen heeft, als middel voor diagnostiek en behandeling, de nieuwste computertechnologie zijn intrede gedaan in de natuurgeneeswijzen. Hierdoor wordt als het ware ‘nieuw’ in ‘oud’ geïntegreerd.

Om terug te komen op het begin van mijn verhaal over ontpolderen en de natuur meer ruimte geven, ik zie daar parallellen met de mens en zijn gezondheid. Om minister Veerman te citeren: 'Het gaat erom de natuurlijke processen –in het bijzonder de dynamiek van eb en vloed in ere te herstellen.' Willen we dit niet allen in het kader van onze gezondheid? Dat de natuur, in de breedste zin van het woord, ons daarbij een handje kan helpen is alom bekend. Om het simpel te houden: genieten van de natuur in al zijn facetten heeft een positieve invloed op ons totale welzijn.

Of is dit te alternatief gedacht...?

Augustus 2006

Zeeuws tij

In een onverwacht creatieve bui schreef ik in de zomer-Tonus het stukje ‘alternatieve gedachtenkronkels’ als onderdeel van de rubriek ‘alternatieve therapieën’. Een, naar ik dacht, éénmalige creatieve uitspatting, die evenwel uitmondde in de belofte om een vaste column te schrijven. Een column die niet specifiek over alternatieve zaken hoefde te gaan, maar die wel een naam moest hebben. Lastig; verzin maar eens een naam of titel als je nog niet weet waarover je gaat schrijven.

Ik woon in Zeeland op loopafstand van het strand dat zich kilometers ver uitstrekt. De Westerschelde gaat hier over in de Noordzee. Een prachtige plek waar ik vaak wandel. Lopend langs de waterlijn kom ik tot rust, kan ik nadenken en waaien eventuele zorgen weg. In wat voor stemming ik ook ben, het doet me altijd goed.

Zou het komen door het ruisen van de golven, de weidsheid van de lucht, de ruimte, het geluid van de vele watervogels en de voorbij varende schepen? Of zijn het de getijden, de eeuwige wisseling van eb en vloed waardoor de stranden er altijd anders uitzien.

Spreekwoorden en gezegden te over: het getij kan keren, het tij laten verlopen, als het tij verloopt verzet men de bakens, hoog tij vieren, ieder vist op zijn eigen tij.

De getijden vinden we niet alleen bij het water, maar ook in andere betekenissen. In de rooms katholieke kerk heb je ‘jaargetijde’, wat wil zeggen ‘op geregelde tijden gelezen gebed’, een steeds terugkerend ritueel. In de natuur kennen we de jaargetijden. En zijn de wisselingen van de seizoenen niet als de getijden van het leven zelf?



We hebben allemaal onze tijden van eb en vloed, van zomer, herfst, winter en lente. Daarmee ook de zekerheid dat ons leven niet stil staat. Licht en duister, geluk en verdriet zullen elkaar altijd blijven afwisselen. Een troostrijke gedachte als je in een verdrietige periode zit.

De getijden van het leven, de doodgewone dagelijkse dingen, dat is waar ik in mijn column over wil schrijven. U begrijpt het, ‘Zeeuws tij’ is geboren...

December 2006